

bpost

PB-PP | B-35036
BELGIE(N) - BELGIQUE

Afgiftekantoor 9450 Haaltert

Daens vandaag

Priester Daensfonds vzw

P.11

P.14

P.18

P.08

Herdenking 100ste geboortedag Firmin Van der Poorten

Opinieblad voor een warme samenleving

Tijdschrift van het Priester Daensfonds ■ 45ste jaargang nr. 4 - 2021 ■ Driemaandelijks tijdschrift
Toelatingsnummer 3775 ■ Erkenningsnummer P4A8022 ■ Afgiftekantoor: 9450 Haaltert
Verantwoordelijke uitgever: Vicky De Wolf, Middelkouter 68, 9450 Haaltert

Colofon

Socioculturele vereniging

PRIESTER DAENSFONDS vzw

Maatschappelijke zetel:

Stadhuis, Grote Markt 3, Aalst (géén correspondentie-adres)

Correspondentie-adres:

Middelkouter 68, 9450 Haaltert

E-post:

info@daens.org

Website:

www.daens.org

Raad van Bestuur en Algemene Vergadering:

Stephan Beeckman, Martine Bode, Wouter De Bruyne (ondervoorzitter), Lieve De Geyter (secretaris/verslaggever), Joris De Kegel (penningmeester/ledenbeheer), Carolien De Neef, Johan De Nijs, Willy De Turck (erevoorzitter), Vicky De Wolf (voorzitter), Erik D'Hondt, Luc Geeroms, Jef Keymeulen, Rob Librecht, Wilfried Lissens, Eric Meersseman, Hendrik Strypens, Roel Temmerman, Hugo Van de Voorde (communicatie), Karel Van den Bossche, Luc Van der Helst, Johan Velghe (medevoorzitter).

Lidmaatschap & jaarlijkse bijdrage

rekeningnummer:

IBAN BE40 7370 2745 3063 - BIC KREDBEBB

jaarlijkse bijdrage:

15 euro (7,50 euro scholieren en studenten);

25 euro ereleden en openbare besturen;

50 euro beschermende leden.

Verantwoordelijke uitgever:

Vicky De Wolf,

Middelkouter 68, 9450 Haaltert

053/83 31 95, e-post: vicky.dewolf@hotmail.com

Redactie:

Stephan Beeckman, Wouter De Bruyne

Lieve De Geyter, Joris De Kegel, Vicky De

Wolf, Paulette Looze, William Minnaert

Hendrik Strypens en Jean-Paul Van Der

Poorten schreven de bijdragen in dit nummer.

Illustraties & foto's:

Archief Priester Daensfonds, Stephan

Beeckman, Maurits Van Liedekerke

en **Jean-Paul Van Der Poorten** brachten

de illustraties & foto's aan.

Opmaak:

Marijke Van de Voorde deed de lay-out.

Privacyregelgeving:

Comform aan de privacyregelgeving worden de persoonsgegevens verbonden aan het lidmaatschap uitsluitend aangewend voor de toezending van de periodiek 'Daens Vandaag', uitnodigingen voor activiteiten en nieuwe publicaties van het Priester Daensfonds vzw. Deelname aan activiteiten houden de toestemming tot publicatie in van actie- en groepsfoto's van deze activiteiten. U kunt te kennen geven niet op gepubliceerde foto's voor te komen.

Beter dan twitter- en facebookberichtjes: lid/abonnee worden

U hebt het vierde nummer van Daens Vandaag, jaargang 45, in handen. Tijd om aan de hernieuwing van het lidmaatschap/abonnement te denken en in de vroege lente van 2022 het eerste nummer van jaargang 46 te ontvangen. Schrijf meteen € 15 (scholieren en studenten betalen € 7,50) over op rekeningnummer BE40 7370 2745 3063 van het Priester Daensfonds vzw, Aalst.

Geen abonnee? Schrijf het passende bedrag over op rekeningnummer BE40 7370 2745 3063 van het Priester Daensfonds vzw, Aalst.

Uiteraard is een hoger bedrag overschrijven een te overwegen optie. Waarvoor dank.

Daens vandaag

*Een jaar loopt weer ten einde.
Een jaar van ups en downs,
Een jaar van terug kunnen
en weer niet meer mogen.
Een jaar van meer regen dan
zonneshijn, ook figuurlijk.
Een jaar van golven, pieken,
plateaus en dalen in die vervloekte
coronapandemie.*

Beste lezer,

Ook het Priester Daensfonds heeft meerdere plannen opnieuw moeten uitstellen of afgelasten.

Desondanks mogen we terugblikken op een paar mooie, geslaagde activiteiten.

De poëtisch-muzikale wandeling moesten we uitstellen van juni naar oktober. Dankzij het voorbereidende werk van Wouter De Buyne werd het echter weer een schot in de roos. Onze waardering en dank gaat ook uit naar de getalenteerde uitvoerders die zich zo flexibel hebben opgesteld dat we de wandeling toch dit jaar nog konden laten doorgaan. Het gevarieerde aanbod aan muziekstijlen en poëzie werd erg gesmaakt door het talrijk opgekomen publiek. De datum voor volgend jaar staat al vast. Het concept blijft hetzelfde, maar we zullen ons dit keer concentreren op één locatie. Meer hierover en een uitgebreid verslag van de voorbije editie vindt u verder in dit tijdschrift.

De jaarlijkse herdenking op 1 november aan het grafmonument van de familie Daens was heel sereen en eenvoudig zoals priester Adolf Daens het zou hebben gewild. Nadien volgde een ontroerende voorstelling van 'Sterkte' in de winterkapel van de Capucienkerk. Ook over deze beide activiteiten kan u een uitgebreid verslag lezen, gespekt met veel fotomateriaal.

Helaas, terwijl ik dit voorwoordje schrijf, krijg ik het nieuws binnen dat de Daens-musical, door de nieuwe coronamaatregelen, voor de 2de maal op rij wordt afgelast. Geen prettig nieuws, maar we moeten er alles aan doen om deze vierde golf zo vlug mogelijk weer te bedwingen.

De strijd tegen deze pandemie vraagt dat we ons gedragen als goede, verantwoordelijke burgers. Dat we ons laten vaccineren, onze mondmaskers dragen en ons houden aan de vereiste beperkingen, zowel voor onze eigen gezondheid als voor de veiligheid van onze naasten, onze burens, onze vrienden, de leden van onze vereniging enz. Maar laten we intussen ook met alle beschikbare middelen aandacht hebben voor elkaar en zorgdragen voor ieders welzijn en welbevinden in deze donkerste dagen van het jaar. Laat de fysieke afstand geen sociale afstand zijn! Laten we des te meer solidair en luisterbereid zijn met elkaar en creatief zijn in het scheppen van verbondenheid.

Wat 2022 voor ons in petto heeft kan niemand voorspellen. We weten wel uit het verleden dat het tijd vraagt om een epidemie onder controle te krijgen. Moge het ons gegund zijn om in 2022 wat van die kostbare tijd met elkaar door te brengen.

Gelukkig en voorspoedig nieuw jaar!

Vicky De Wolf - voorzitter

KAFKA KIJKT ZICH DE OGEN UIT.

Het devies “gouverner, c’est prévoir” van een Franse journalist blijkt me momenteel heel wat wijzer dan de slogan die premier Dehaene ooit in zijn gekende stijl de wereld instuurde dat we de problemen wel zouden bekijken en oplossen als ze voor de deur staan.

Kijken we maar even naar de watersnood in het Luikse, de kwestie met de vervuiling in Zwijndrecht (het topje van de ijsberg ?) en de verwarring die een gevolg is van de versnippering van bevoegdheden die over mekaar buitelen of mekaar voor de voet lopen.

Dat geldt trouwens ook voor Europa waar men geen blijf weet met de katholieke (?), maar weinig christelijke ethische standpunten van de premiers in Polen en Hongarije, waar Angela Merkel die vanuit haar verleden als onderdaan van de DDR en dochter van een dominee heel goed wist af te wegen waar het om ging en zonder veel omhaal, maar in stilte en rechtlijnig haar eigen weg ging, haar hoofd durfde uit te steken en nu een grote leegte nalaat. En wat wordt dat Europa op lemen voeten zonder haar ?

Als ik de sociale media volg, zie ik een merkwaardige kloof tussen egoïsme en verzet tegen de bestaande (wan)orde, tussen ik en wij.

De Amazon- miljardair Jeff Bezos onderneemt een pleziervluchtje in de ruimte. Kostprijs nagenoeg een paar miljoen dollars, verdiend op de rug van onderbetaalde werknemers. Hoe verantwoordt men dat ethisch ? En moeten de media dat als een wereldwonder vooraan in de kijker plaatsen ? Dat heet decadentie.

In dezelfde lijn ligt het verschijnen van de Pandora Papers. Een mooie naam, want het is de godin die alle gaven schenkt. Maar minder fraai is wat hier momenteel achter schuilt : allerlei vernuftige constructies op belastingvrije paradijzen waar niet jij of ik, maar uiteraard le beau monde zich thuis voelt. Ik stel voor dat men deze immorele lui een uurtje confronteert met de toestand van een ongehuwde moeder met twee kinderen die elke week een paar euro opzij legt, precies genoeg om tijdens de grote vakantie één (ik herhaal één) dag naar Plopsaland te gaan. En stel je maar eens voor hoe die kinderen zich moeten voelen als ze hun klasgenoten horen vertellen van een cruise op de Donau, een driedaagse naar Parijs of een safari in een exotisch land ?

Anderzijds lees ik in de Knack een pleidooi van Kristien Hemmerechts dat haar niet overal in dank zal worden afgenomen. Ik citeer : “Noem me alsjeblieft geen bekeerlinge. Maar toen ik nog les gaf in Brussel , zag ik hoe steeds meer mensen in een kartonnen doos op straat leven. Toen heb ik me als vrijwilliger in Sant’Egidio in Antwerpen gemeld , een open club waar niemand vraagt of je gelovig of christelijk bent, maar die zich inzet voor de meest kwetsbaren van onze samenleving. Ik heb daar met heel wat daklozen, verslaafden

en enkele kernfiguren gesproken en ben op zoek gegaan. Zo kwam ik naar de mis of een gebedsbijeenkomst in de Carolus Borromeuskerk. Het is een feest om in die kerk te zitten. En tot mijn verrassing ben ik blijven gaan. En ik voel me daar thuis. Nu is het bijna een taboe om te zeggen dat je kerkelijk bent. Mensen schamen zich daarover. Vroeger moest je naar de kerk, nu mag het bijna niet meer."

Het onderwijs is een lijdend voorwerp geworden. Nagenoeg elk C-atteest wordt na een grondige deliberatie door de ouders betwist. De advocaat staat voor de deur en de procedureslag kan beginnen. En dan maar jammeren over het feit dat zoveel idealisten en gedreven mensen na een paar maanden afhaken en dat er zoveel vacatures niet ingevuld geraken. Dat men de job lichter en aantrekkelijker wil maken door een taakverdeling (les geven, toetsen opstellen en laten corrigeren e.a.) is een idee die tot Utopia of Erasmus' "Lof der zothed" behoort. Verlos de mensen in het onderwijs van paperassen en bureaucratie en laat hen creatief zijn.

En als men het over de zin van het onderwijs wil hebben : we hoeven geen mensen met een encyclopedische kennis, maar wel met een ruggengraat die welke richting ze ook kiezen hun weg kunnen vinden in het maatschappelijk debat.

En dat kunst, poëzie en muziek daarbij kunnen helpen staat vast. Dat kan Guernica van Picasso zijn, een vers van Szymborska of een protestlied van Bob Dylan.

De term sport heeft een dubbele betekenis gekregen. Onze medailles op de Olympische Spelen zijn het resultaat van jarenlange ascese en training. En daar mogen we terecht fier op zijn. Maar ik heb in Japan drie momenten onthouden die ontwapenend en echt spontaan waren : Noor Vidts die zich in de zevenkamp kostelijk amuseerde, vierde werd en daar achteraf onbevangen en met de glimlach over vertelde. Het verhaal van lerares wiskunde -fysica Mieke Gorissen die niet kon geloven dat ze de marathon had uitgelopen en in tranen tien keer vertelde dat ze zowaar 28° was geworden, en tenslotte de uiting van echte en hechte vriendschap bij het slot van de marathon.

De keerzijde is het voetbal, waarin geld wereldwijd het

Wouter De Bruyne ▲

hoofdthema is geworden, geen spel meer maar een miljoenendans en een Augiasstal die dringend gereinigd moet worden. En hoor ik bij uitzondering Axel Witsel niet zeggen dat hij uit een arbeidersfamilie komt, dat hij dat nooit zal vergeten en dat hij geen nood heeft aan een Ferrari ? Toch nog een witte raaf in een wereld van schone schijn ?

Tenslotte en in de geest van onze tijd : wordt er rekening gehouden met het feit dat we goed op weg zijn niet alleen om slaaf te worden van al wat met de zogenaamde sociale media en allerlei elektronische snufjes te maken heeft, maar dat we dreigen zelf robotten te worden die niet meer in staat zijn persoonlijk te denken ?

Ik heb een typisch voorbeeld. Ik bel naar de Bozar om kaarten te bestellen voor de Vespers van Monteverdi. Na het gebruikelijke indrukken van een aantal toetsen en een lange wachttijd komt een lieve mevrouw aan de lijn die me vertelt blij te zijn eindelijk eens een menselijke stem te horen. En wie beweert dat onze PC verzen van Cees Buddingh en muziek van Schubert kan schrijven zal zich toch moeten realiseren dat het oorspronkelijke thema uit een menselijk brein komt.

DAENS GEHAVEND MAAR SPRINGLEVEND

Priester Daens

we hebben een bede, priester Daens

*denk aan je grote droom
van welvaart en gerechtigheid*

*kom van je sokkel af
en woon weer onder ons*

*wek ons uit de honingzoete slaap
van brood en spelen
en maak ons
makke schapen als we zijn
weer mondig en rebels*

*drijf van woestijn tot oceaan
de woekeraars de wereld uit
en dicht met ons de kloof
tussen arm en rijk
die van dag tot dag
geruisloos groeit*

- Wouter De Bruyne -

Reeds geruime tijd ontstaat de trend om monumenten die verwijzen naar racisme of kolonialisme te beschadigen of van hun sokkel te halen. Dat daarin niet altijd oordeelkundig te werk wordt gegaan, is een publiek feit. De daders, vaak geïnspireerd door de wijsheden van de sociale media en dus niet gehinderd door enige kennis ter zake, gaan hierin vaak voorbij aan de historische context waarbinnen het monument tot stand kwam. Als je – door gebrek aan historisch perspectief – zaken van vroeger door de bril van nu bekijkt, kan je inderdaad tot vreemde conclusies komen.

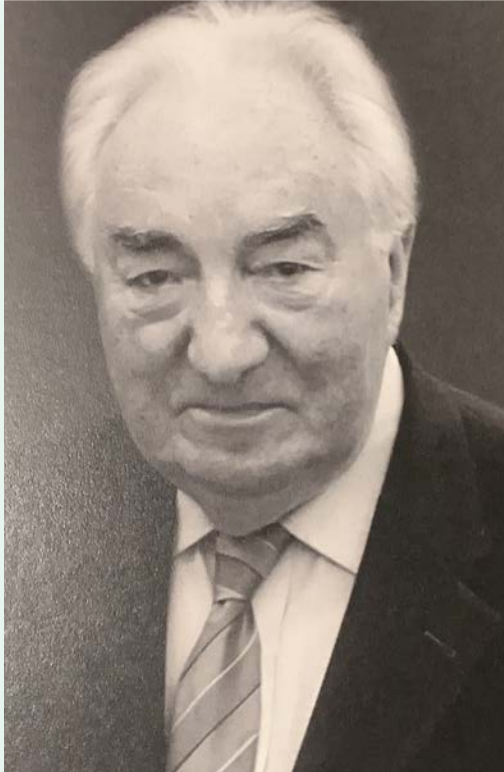
Ook het Aalsterse Daensmonument werd het slachtoffer van vandalisme

Dat men hierbij ook het monument van Daens onder handen neemt, lijkt ons meer dan een brug te ver. Niet alleen kwam de man op voor de zwakkeren in de samenleving en was hij vaak zijn tijd ver vooruit, ook vandaag is zijn boodschap er een van vrede en verdraagzaamheid. Dat net zo'n ikonisch beeld – bovendien een mooi voorbeeld van expressionisme – slachtoffer wordt van vandalisme, kan er alleen op wijzen dat de daders geen voorstander zijn van deze waarden. Ofwel richt men zijn pijlen op de verkeerde, ofwel is dit een vorm van blind vandalisme. In elk geval laat ons dit niet onberoerd, en vervult het ons met angst en afschuw. Wordt dit de samenleving waar wij voor kiezen?

Liever hadden we dat Daens zelf van zijn sokkel was gekomen, zoals beschreven in het gedicht van Wouter De Bruyne hiernaast, om de steeds groter wordende kloof tussen arm en rijk te dichten.

IN MEMORIAM

Emiel van
Schuylenbergh

Op 94-jarige leeftijd (+11 sept. 2021) overleed Emiel Van Schuylenberg (° Elsene 11 aug. 1927). Hij behoorde tot de stam 'Van Schuylenberg', alle naamgenoten in Aalst zijn familieleden.

In de jaren 1960-1990 was hij een vaste waarde in de Aalsterse cultuurwereld. Hij viel op door zijn verzorgde uitspraak als verdediger van het Algemeen Beschaafd Nederlands (ABN). Was gedurende vele jaren jurylid voor het nationaal dictee.

Als penningmeester van het Davidsfonds en het Priester Daensfonds was hij met zijn oude boekentas bijna wekelijks 2 à 3 dagen op stap voor de werving van nieuwe leden. Zo werd hij een bekende figuur, zo werd hij als Mister Magoo. Waarom? Een kleine man met actentas .

Tijdens die periode zochten voornoemde verenigingen naar samenwerking met CSC De Rank (socialisten) en het liberale Willemfonds. Hieraan was de schepen van cultuur Bert Van Hoorick en de oproep van Leo Collard voor de samenwerking van progressieve gelovigen en vrijzinnigen niet vreemd. Een pluriforme Aalsterse culturele

raad, de aanloop tot de bouw van het cultureel centrum De Werf, tot de oprichting van verschillende kunstgalerijen , een nieuwe bibliotheek, waren zovele bewijzen van de groei en bloei van de toenmalige kunstwereld. De breuk tussen CVP en BSP in 1970 maakten verdere samenwerking onmogelijk. De katholieke verenigingen plooiden op zichzelf terug en Gilbert Claus en Emiel Van Schuylenberg zouden nog jarenlang het Davidsfonds leiden. Ze blijven voorbeelden van de Vlaamse culturele beweging in Aalst.

“UT PICTURA POESIS, UT MUSICA POESIS”

HERDENKING 100STE GEBOORTEDAG FIRMIN VAN DER POORTEN

*Ter gelegenheid van de herdenking van de 100ste geboortedag van Firmin van der Poorten wordt van 12 maart tot en met 10 april 2022 in zijn geboortestad Aalst, in samenwerking met de Stad Aalst, het poëzie- en kunstevenement *Ut pictura poesis, ut musica poesis* gerealiseerd. De titel verwijst naar de wisselwerking, de raakpunten en de band tussen poëzie, beeldende kunst en muziek.*

Firmin van der Poorten schreef poëzie, novellen, aforismen en luisterspelen. Hij was gedurende circa dertig jaar de bezieler en drijvende kracht van het literair tijdschrift *Nieuwe Stemmen* (1944-1978) dat werd opgericht in de schoot van het Sint-Jozefscollege te Aalst.

Wat opvalt in het werk van Firmin van der Poorten is zijn deernis met de mens en diens lot, het besef van de menselijke beperkingen en de onmacht, de 'condition humaine'. Zijn gedichten onthullen vaak een pijnlijke realiteit van vooral door het leven (en de medemens) in de steek gelaten lotgenoten. Hij buigt zich met grote meewarigheid over hen en maakt door zijn sobere, naakte zeggingswijze deze realiteit voor velen herkenbaar. Ook in het werk van beeldhouwer Frans De Vree klinkt diezelfde ondertoon door. De Vree kennen we vooral van het beeld dat hij ontwierp van Ondineke, de heldin tussen twee fabrieken uit De Kapellekensbaan van Louis Paul Boon. Het zijn vooral sociale thema's die hij in zijn werk behandelde: maatschappelijke ongelijkheid, sociale onrechtvaardigheid

en de vereenzaming van de mens. Speciale aandacht gaat uit naar de verschoppeling in onze samenleving. Vaak verraden zijn sculpturen zijn ongewone deernis om het lot van de zwakken, van de geringen, de armen, de schamelen, de eenzamen, de onderliggenden. Van hen die het leven niet meer kunnen dragen.

Gedichten van Firmin van der Poorten werden voor dit eeuwfeest verbeeld of getoonzet door kunstenaars en musici uit alle Vlaamse provincies. Op de tentoonstelling zal ook werk te zien zijn van Aalsterse kunstenaars van vroeger en nu, met name van Paul van den Abeele, Etienne Bauwens, Frans De Vree, René Bekaert, Walter Schelfhout, François Deshommes, Karel Kieckens, Herwig, Paul De Ryck, Marijke Van der Elst, Magali De Vlaeminck, Lut De Vuyst, André Berner, Mathias Berner, Gerda Schelfhout, Alison Souffreau en Gerrit Baten.

Het eerbetoon en de opening van de huldetentoonstelling met belichting van het werk van Van der Poorten en uitvoering van getoonzette gedichten door Kristiaan Van Ingelgem, Philippe Sorgeloos en Peter Thomas hebben plaats op zaterdag 12 maart 2022 om 15 uur in de Feestzaal van het Stadhuis. Daar zal vanaf 14.30 uur de huldepublicatie die te dezer gelegenheid verschijnt, kunnen worden afgehaald. Hierin wordt de poëzie van Firmin van der Poorten belicht door em. prof. Piet Thomas. Om 15 uur houdt burgemeester Christoph

De stoel van Boon

Zelfs midden in de nacht
als alle stemmen zwijgen
blijft Boon van op een stoel vertellen
wat hij zoal heeft gedaan
en nog had willen schrijven —
verhalen die nu in het donker slapen.

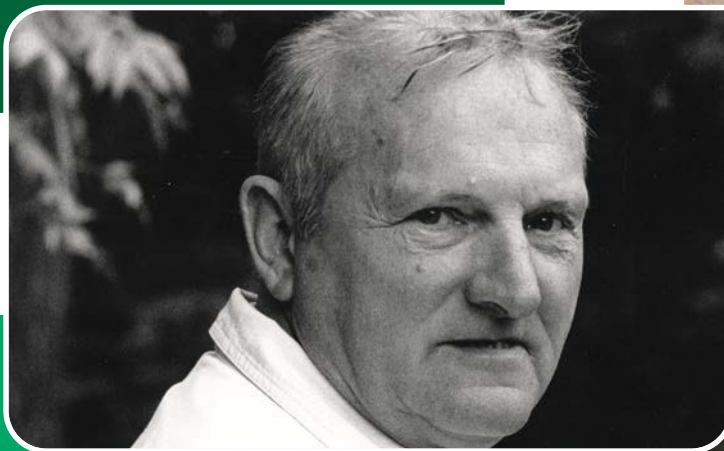
Over zielenpieten, armoedzaaiers
die in hulpeloze drommen
voor de dove poorten der fabrieken
bedelden om werk, om brood, om leven;
over een eeuw van schande en ellende
die Aalst gegijzeld hield.

Hij voerspelt terzelfder tijd
dat sombere wolken aan de einder dreigen:
fabrieken en bedrijven gaan ten gronde
en heren die eertijds in weelde verkeerden
zullen ook de bittere beker moeten ledigen.

En dan. Wat dan?

Geen Daens, geen reddende engel meer,
geen balsem voor de arme zielen.
En wie, wie zal zich over zwakken
nog ontfermen,
met hen medeleven, lijden, vechten —
véchten tot ook hij bezwijkt?

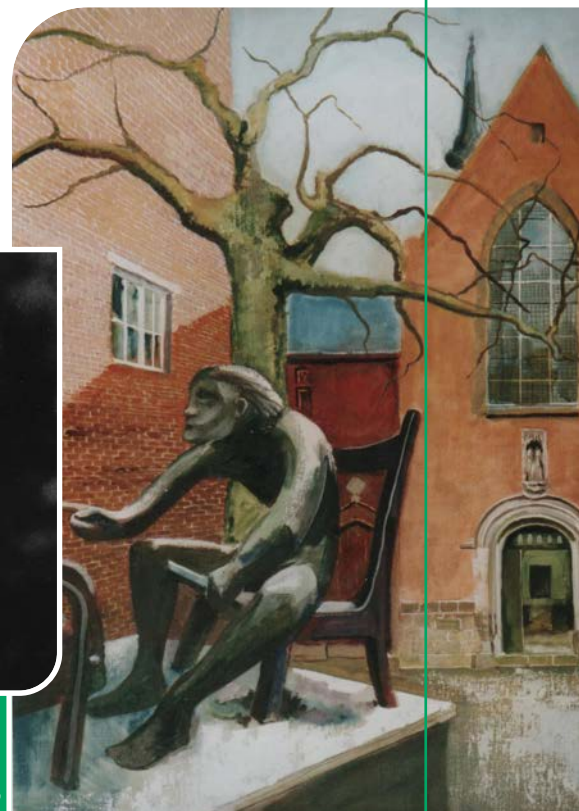
Firmin van der Poorten

- ▲ Firmin van der Poorten - foto: Paul van den Abeele.
- ▶ René Bekaert, De stoel van Boon, olie op doek, 2002 - foto: Michel Coen. (Geschilderd toen het door Marc De Bruyn ontworpen beeld nog in de voorhof van het Museum stond.)

- ◀ Bij 'De stoel van Boon', een werk van René Bekaert uit 2002, schreef Van der Poorten het gelijknamige gedicht.

D'Haese de openingstoespraak. Schepen van cultuur Jean-Jacques De Gucht leest het gedicht De eeuwige stad. Schepen van bibliotheek en erfgoed Karim Van Overmeire opent de huldetentoonstelling. De door voormelde componisten getoonzette gedichten worden uitgevoerd door henzelf alsook door Paul De Wilde (cello), Elisabeth Hermans (sopraan), Philippe Souvagie (bariton) en Filip Van Keer (marimba). Choreografe Ilona Ingels danst het getoonzette gedicht Schilderij. The Ghent District Highlanders (doedelzakspelers) zullen de genodigden na de voorstelling begeleiden naar het Stedelijk Museum waar de huldetentoonstelling plaatsheeft. Deze zal een overzicht geven van de bundels,

kunstuitgaven en bibliofiele edities die tussen 1944 en vandaag rond het werk van Van der Poorten zijn verschenen, het tijdschrift Nieuwe Stemmen belichten alsook de andere tijdschriften waaraan hij heeft meegewerkt, en dagboeken, kaftontwerpen, literaire correspondentie, manuscripten, partituren en werk bevatten van Vlaamse beeldende kunstenaars en musici, geïnspireerd op gedichten uit zijn oeuvre.

Op de literair-muzikale avond 'Zodat zijn woorden nooit verloren gaan' in zaal 'de Geuzen' van Utopia (zaterdag 9 april 2022 om 20 uur) zal Hendrik Strypens het tijdschrift Nieuwe Stemmen onder de aandacht brengen en zullen gedichten van Van der Poorten worden gelezen over Aalst alsook gedichten van medewerkers van Nieuwe Stemmen (Gery Helderberg, Marcel Pira, Piet Thomas en Rudolf van de Perre) en van stads- en tijdgenoten van de herdachte auteur (Wouter De Bruyne, Magali De Vlaeminck, Jan D'Haese, Aleidis Dierick en Frans Fransaer). Thomas Van Geem, achterkleinkind van de dichter, preludeert. Academiedirecteur Peter Thomas, die samen met Philippe Sorgeloos (piano) en Paul De Wilde (cello) voor de muzikale omlijsting zorgt, houdt de slottoespraak. De avond heeft plaats m.m.v. de Academie voor Podiumkunsten Aalst.

Hieraan voorafgaand heeft op zondag 6 maart 2022 om 11 uur in de Sint-Annakerk van Aalst de voorstelling plaats van 'Je zingt me'. In deze Kunstmis die in het teken staat van het poëtisch werk van Firmin van der Poorten en van 10 jaar magazine Geroepen, komen de thema's liefde en geluk, het licht en de verwondering, de klank van de

stilte en de schoonheid waarvan hij droomde aan bod. Als ouverture wordt het titelgedicht muzikaal geïnterpreteerd door Philippe Sorgeloos (orgel) en het Gemengd Kamerkoor Vivace onder leiding van Frederik Meireson. André De Cock, organist-titularis van de Sint-Annakerk, brengt variaties op het thema van de verwondering, Pascal Podevyn vertolkt op gitaar het ongrijpbare van de stilte. Er worden teksten en gedichten gelezen door Michel Bekaert, Wouter De Bruyne, Paul De Clercq, Lieve De Geyter, Magali De Vlaeminck, Hendrik Strypens, Elke van der Poorten, Jean-Paul van der Poorten en Johan van der Poorten, en een kunstmap voorgesteld. In de kerk loopt tot 10 april een tentoonstelling met werk van André Berner, André Bruylandt, Hans Driesbeke, Ronald Ergo, Achiel Pauwels, Philippe Sorgeloos en Carry Wouters.

De tentoongestelde werken kunnen worden aangeschaft ten voordele van het tijdschrift Geroepen. Speciaal voor deze gelegenheid realiseerde Carry Wouters een kalligrafisch werk (een interpretatie van het titelgedicht), gezeefdrukt door André Berner op handgeschept papier, ft. 21 x 14,5 cm, met het watermerk van de Herisemmolen. Een exemplaar kan worden gereserveerd door storting vóór 15 februari 2022 van € 8 op rekeningnummer Hulde Firmin van der Poorten BE66 7370 5679 3543 met vermelding Je zingt me – Kalligrafie. De kalligrafie dient te worden afgehaald op het einde van de voorstelling van 6 maart 2022, na het bezoek aan de tentoonstelling, en wordt niet met de post toegezonden. Wie een persoonlijke uitnodiging voor de voorstelling wenst te ontvangen, kan dit laten weten aan André De Cock (andre.de.cock@telenet.be). 'Je zingt me' wordt gerealiseerd met medewerking van de Sint-Annaparochie Aalst en het tijdschrift Geroepen.

De toegang tot dit poëzie- en kunstevenement is gratis. Alle lezers van Daens Vandaag zijn van harte welkom.

1 november 2021

▲ Greet De Meyts en Lieven De Bondt

“STERKTE” OVER ROUWEN EN VERWERKEN

Op maandag 1 november hield het Priester Daensfonds, naar jaarlijkse goede gewoonte een herdenkingsmoment met bloemen- en woordhulde aan het graf van de familie Daens.

Omdat dit uitzonderlijke tijden zijn – Corona weet je wel – werden de aanwezigen nadien uitgenodigd op een gratis theatervoorstelling van “Sterkte”, gebracht door het duo Greet De Meyts en Lieven De Bondt van StudioMatinee. Niet goed wetende wat ik kon verwachten, schreef ik me in voor deze voorstelling, aangeboden door het Priester Daensfonds, als pleister op de wonde geslagen door het gebrek aan sociaal contact en culturele input van de laatste 18 maanden. Ik heb er geen moment spijt van gehad, geen milliseconde!

De locatie

Alleen al de plaats waar de voorstelling plaatsvond was een ontdekking voor mij: de winterkapel achter de Sint-Antoniuskerk, die van de paters Capucienen, je weet wel, te bereiken via een hek naast het café het Capucientje, nog nooit geweest. Een sobere plek, eenvoudig ingericht met kerkstoelen en vooraan een klein podium, een tafel met wat kaarsen, een kamerscherm, een eenzame stoel ...

Dit beloofde geen groots opgezet evenement te worden, zoveel was snel duidelijk. De genodigden sijpelden langzaam binnen, voorzien van mondmasker en op veilige afstand van elkaar. Klaar om zich te laten onderdompelen in ... tja... waarin precies?

Het stuk

Sterkte, we zeggen of schrijven het vaak wanneer we iemand willen condoleren bij het verlies van een geliefde, een nabestaande, een vriend, een buur. Sterkte, het klinkt als een cliché en we

gebruiken het meestal omdat we ons ongemakkelijk voelen en de juiste woorden moeilijk vinden om ons medeleven te uiten, zo ook in dit stuk.

Waarover gaat dit precies?

Een vrouw, een vijftiger zoiets, sterft bij een dom fietsongeval, haar man heeft het heel moeilijk met het plotse overlijden van de vrouw die hij zo graag ziet en hij is er nog lang niet klaar voor om haar los te laten. Maar het leven draait door, de begrafenis moet geregeld worden (een zakelijke, eerder koele transactie), familieleden komen naar de koffietafel (en maken er zich vanaf met holle woorden). Na de hectiek van de eerste dagen komt de bezorgdheid van de zus om haar broer. Ook zij vindt moeilijk de juiste woorden van troost en probeert dit te compenseren door te bemoedigen, de was, de plas, de strijk, goed bedoeld doch zo betuttelend.

“Je moet je erover zetten, het zal wel slijten”. Maar dat is niet wat de man wil, hij wil de herinneringen bewaren, ze koesteren, ook na maanden en jaren. De aanzet om in harmonie met de herinneringen te leven komt uit ietwat onverwachte hoek, van iemand die een manier heeft gevonden om ze levend houden, niet dwangmatig maar sereen en liefdevol.

De acteurs

Hoe ze erin slagen om met z'n tweeën de toeschouwer te raken en van in het begin mee te nemen in het verhaal. Hoe de bijtende pijn wordt afgewisseld met een vrolijke noot, een leuke anekdote, een precieze typering. De herkenbaarheid van de situaties, de moedeloosheid, de hoop, de liefde komen sterk binnen. En ik geef toe, ik hield het niet meer droog. Sentimenteel nee, melancholisch zeker, indringend alleszins.

Lieven De Bondt en Greet De Meyts zijn er met dit zelfgeschreven stuk in geslaagd om een moeilijk onderwerp heel toegankelijk en aangrijpend neer te zetten. Met z'n tweeën, in een sober decor en zonder speciale effecten pakken ze de toeschouwers bij hun nekvel en houden ze hem een spiegel voor: verdriet en rouwverwerking horen bij het leven, spring er behoedzaam mee om en geef het de plaats die ze verdienen.

StudioMatinee is een tweepersoons theatergroep van *Lieven De Bondt* (°1965 Aalst) en *Greet De Meyts* (°1967 Aalst). Toneelervaring deden ze op bij het theatergezelschap *De Catharinisten* uit Aalst.

Met hun project brengen ze zelfgeschreven, korte theaterproducties van ongeveer 1u voor (senioren) verenigingen. De voorstellingen vereisen geen grootse theaterzalen of technische hoogstandjes, maar kunnen plaatsvinden in een klein zaaltje of bij je thuis.

De voorstellingen "De bijbel in 60 minuten", "Er was eens iets anders" en "Sterkte" werden intussen al vele malen opgevoerd voor een tevreden publiek.

Info : www.studiomatinee.be

PAUL CUYLITS EEN DWARS LEVEN ALS PASTOOR EN BRUSSELAAR

Op zondag 24 oktober 2021 stelden Luc en Maurits van Liedekerke het ultieme boek voor over Paul Cuylits, zijn leven, zijn familie en zijn mede- en tegenstanders. De presentatie van 'Paul Cuylits, een dwars leven als pastoor en Brusselaar' ging door in het gemeenschapscentrum Het Koetshuis in Strijtem/Roosdaal. Dat pastoor Cuylits een 'figuur' is geweest die onder meer van op de preekstoel mee geschiedenis schreef, staat buiten kijf. Ook de talrijke opkomst was daarvan getuige.

De presentatie was in handen van Anne Gies. Sprekers waren Nathalie Cuylits namens de familie Cuylits, en Frans-Jos Verdoodt, gewezen hoogleraar, hoofdredacteur van Wetenschappelijke Tijdingen en directeur van het Archief en Onderzoekscentrum van de Nationale bewegingen. Namens het lokaal bestuur en de Roosdaalse cultuurraad sprak schepen Johan Van Lierde met veel lof over én de auteurs én het naslagwerk dat niet alleen pastoor Cuylits in het voetlicht zet maar meteen ook het verleden van Strijtem toelicht en verheldert. De muzikale omlijsting werd verzorgd door het Sint-Martinuskoor Strijtem en Walter Evenepoel.

(Jean)-Paul Cuylits (1856 - 1928) werd geboren in Ukkel in een welgesteld gezin. Vader Cuylits was arts. Al vrij jong wou en zou hij priester worden, hetgeen niet helemaal strookte met zijn vaders vooruitzichten. Ondanks die andere verwachtingen mocht Paul toch naar het groot seminarie in Mechelen. Hij was amper 22 toen hij priester werd gewijd. In 1893, na enkele

jaren onderwijzer te zijn geweest aan het college Saint Louis te Brussel werd hij aangesteld tot onderpastoor in de Sint-Bonifatiusparochie te Elsene. Omdat Cuylits niet de gewoonte had om een blad voor de mond te houden, leidde dit er toe dat zijn kerkelijke overheid oordeelde dat zijn stoutmoedigheid beter paste bij de onbehouwen zielen van de Brabantse boeren. Deze zouden minder week en fijngevoelig zijn dan de adellijke weduwen van Elsene. De 'verbanning' kwam er door toedoen van de conservatief-katholieke politicus Charles Woeste, een parochiaan in Elsene en Kamerlid voor het arrondissement Aalst. In 1898 werd Cuylits overgeplaatst naar Strijtem waar hij pastoor werd van de Sint-Martinusparochie.

Ook in Strijtem was pastoor Cuylits geen grijze mus. Minister van State Carton de Wiart schreef later dat de onderpastoor zijn parochianen afschrikte met ruwe taal en sermoenen waarin hij uitviel tegen de hoofdzonden met zulke krasse bewoordingen dat het aanstoot gaf. Op het einde van de 19de eeuw behoorde Carton de Wiart samen met de broers Daens tot de grondleggers van de christendemocratie. Cuylits' preken waren zo berucht en opzienbarend dat vele mensen van andere parochies uit nieuwsgierigheid naar Strijtem kwamen.

Paul Cuylits en Adolf Daens contra Charles Woeste de lekenpau

Aanvankelijk waren ze strijdmakkers voor een sociaal geëngageerde christendemocratie. Ze streden samen tegen de conservatieve-katholieke partij die in het politieke en maatschappelijke bestel van die tijd de lakens uitdeelde.

Kopstuk van die kaste was de in Elsene wonende politicus én parochiaan Charles Woeste, volksvertegenwoordiger voor het arrondissement Aalst waar de gebroeders Adolf en Pieter Daens hun strijd voor een sociale en democratische politiek voerden.

Daarbij ontstond ook eensgezindheid over de te volgen weg naar een meer sociale en democratischer samenleving. Daarom steunde Paul Cuylits het Aalsterse boegbeeld van de Christene Volkspartij, niet alleen met woorden maar ook financieel.

Het programma van die partij, in 1893 door Adolf Daens opgesteld, was ook zijn programma. Hij schreef er (onder de schuilnaam X.S.A) over in het tijdschrift La Justice Sociale. Daarom ook schonk hij, naar aanleiding van de parlementsverkiezingen van 14 oktober 1894, de som van 500 frank (nu 3.650 €) aan lijsttrekker Adolf Daens.

Op 11 december 1894 stuurde Cuylits priester Daens schriftelijke gelukwensen met zijn verkiezing tot volksvertegenwoordiger. Maar deze gelukwensen bevatten ook een verzoek, (Opgesteld in het Frans – Vertaling)

Eerwaarde Heer Pastoor. Mijn hartelijke gelukwensen met Uw Triomf van eergisteren. Als de volgende uitspraak klopt: Door zonder gevaar te overwinnen, triomfeert men zonder glorie, kunt U er prat opgaan, in glorie te baden. Moet ons dat verbazen? Al dat gebrul, al die woede, al die kreten doen me denken aan een grote en oude hond wiens favoriete kluif afgenomen wordt. Veel moed en volharding voor Christus en voor het volk. Ik zou U willen zien tekeergaan op het spreekgestoelte van het parlement: Kunt U mij geen permanente vrijkaart bezorgen voor de gereserveerde tribunes? Gelieve mij deze te brengen.

▲ Luc en Maurits Van Liedekerke
▶ Charles Woeste in het Vagevuur

◀ Frans-Jos Verdoodt, gewezen hoogleraar, hoofdredacteur van Wetenschappelijke Tijdingen en directeur ADVN Antwerpen.

Paul Cuyllits, op dat ogenblik onderpastoor in Elsene, was zo begaan met Daens en de christendemocratie dat hij de Kamerdebatten vanop de publieke tribune wilde bijwonen.

Na vier jaar (1894-1898) parlamentslid werd hij op 13 oktober 1899 door de bisschop verboden nog langer het priesterkleed te dragen en op 29 oktober werd de degradatie medegedeeld op de Aalsterse kansels en werd hij zelf veroordeeld tot de bedelstaf.

De Christene Volkspartij zal overal strijden

Op een bijeenkomst te Gent in februari 1900 onder leiding van Hector Plancquaert werd beslist dat de Christene Volkspartij bij de verkiezingen van 27 mei 'overal zal strijden'. Voor het arrondissement Aalst werd advocaat Aloïs De Backer uit Denderhoutem lijsttrekker en verkozen.

Door de kerkelijke spanningen met priester Daens werd deze gevraagd kandidaat te zijn in het arrondissement Brussel. Adolf Daens aanvaardde, weliswaar tegen de zin van zijn broer Pieter, die vond dat priester Daens bij de Denderstreek hoorde. In een uitgave van 'Het land van Aelst' liet Adolf weten dat hij inging op het vurige aandringen van de 'Leiders der Partij'.

Priester Daens, die zich tussentijds succesvol had bemoeid met de problemen van de hopboeren en de steenbakkers - er was

onder daensistische invloed een steenbakkerssyndicaat opgericht – had een grote waardering opgebouwd in het Pajottenland en werd lijsttrekker in het arrondissement Brussel. Daens raakte echter niet verkozen.

Cuyllits – Daens of hoe vrienden vijanden werden

De toenadering tot liberalen en socialisten werd hem in katholieke middens kwalijk genomen. Ook het feit dat Daens zich niet schroomde om socialistische lokalen als spreekruimte te gebruiken, werd tot een misdaad uitvergroot. Daens werd weggezet als vriend en medeplichtige van de godslasteraars en beeldstormers. Vanop de preekstoel werden gelovigen aangezet om zijn toespraken te verstoren.

▶ **Charles Woeste**
Brussel, 1938 – Elsene, 1922
Volksvertegenwoordiger
Arrondissement Aalst
1874- 1922

▼ **Adolf Daens**
Aalst, 1839 - 1907
Volksvertegenwoordiger
Arrondissement Aalst
1894- 1898
Arrondissement Brussel
1902 -1906

Toen kwamen de verkiezingen van 25 mei 1902. Het was een jaar van de grote strijd voor het Algemeen Stemrecht met her en der betogingen en meetings, daensisten en socialisten op kop. Voor de samenstelling van zijn lijst kreeg Daens de steun van een groepering die 'Kleinhandelaars en Burgers' heette, ook landbouwers kon hij overtuigen om mee te doen. Heel die kiesstrijd werd het Daens moeilijk gemaakt om toespraken te geven. Ook zo in Strijtem, waar Pastoor Cuylits zijn parochianen aanspoorde om de meeting te verstoren.

Over het verloop van deze gebeurtenis op zondag 6 april 1902, schreef priester Daens een open brief aan Cuylits. Door deze publieke aanval van Cuylits was het voor iedereen duidelijk dat het definitief uit was tussen beide priesters die nochtans allebei voor hetzelfde doel zouden blijven strijden tegen hun gezamenlijke aartsvijand de lekenpaus Charles Woeste.

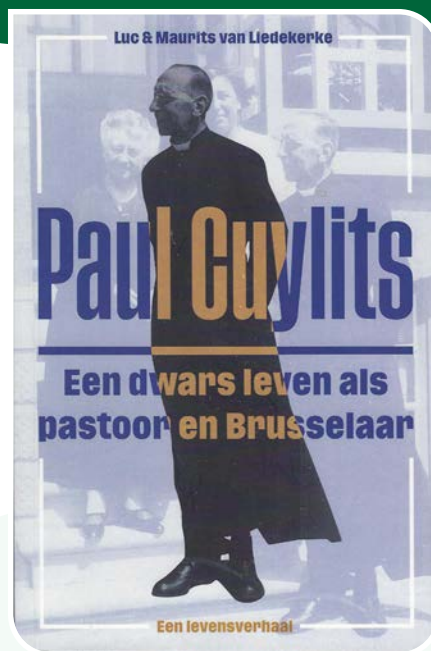
Priester Daens werd verkozen in het arrondissement Brussel voor de periode 1902 tot 1906 waarin Daens terug een lijdensweg beleefde zoals na zijn verkiezing te Aalst in 1894.

Voor mij was dit politiek verhaal over het daensisme in het boek van Luc en Maurits Van Liedekerke een zeer boeiend en onbekend dramatisch verhaal.

Welke sporen zijn er in Strijtem vandaag nog zicht- en tastbaar die naar Cuylits verwijzen?

Daar startte hij de verfraaiing van de dorpskerk: een nieuwe toren, een dozijn glasramen, een behangencatechismus, een bewegend geraamte. En nog zoveel meer. Vanzelfsprekend is er de mooie pastorij waar Cuylits en zijn bejaarde moeder verbleven met in de tuin de Cuylits-boom. Een beschermd exemplaar waarin hij een soortement terras had laten aanbrengen om zijn

Het boek aankopen kan bij Luc van Liedekerke via - luc.van.liedekerke@outlook.com. Je bestelling is definitief na de ontvangst van de betaling op BE06 0630 0933 0122 van 34 euro (boek 30 euro + 4 euro verzendingskosten).

gasten te ontvangen. Maar bovenal is er de dorpskerk waarin Cuylits muurtekeningen liet aanbrengen en niet minder dan 12 glasramen. Alle ramen zitten boordevol verhalen en personages die Cuylits genegen was maar ook zij die hij in het vagevuur wenste. Een ware rijkdom waar zelfs Felix Timmermans en Louis Paul Boon voor naar Strijtem afzakten.

Bezoekers aan Strijtem, deeldorp van Roosdaal, weten dat er heel veel te bekijken valt in de plaatselijke Sint-Martinuskerk. Ze worden er bovendien onthaald door een gids die hen in pastoorstenue rondleidt.

■ Joris De Kegel

1 november 2021

VIERING 1 NOVEMBER 2021

Op 1 november kwamen we na een jaartje verplichte 'Corona-blijf-in-uw-kot-Allerheiligen' toch opnieuw samen op het kerkhof van Aalst.

Met de Raad van Bestuur legden we bloemstukken neer op de graven van onze dierbare ex-voorzitters van onze vereniging. We deelden al wandelend mooie herinneringen aan Herman Slagmulder en Frans De Neve.

Nadien werden we onder een mooi herfstzonnetje begeleid op de doedelzaktonen van Stijn De Smedt. We verzamelden met een erg mooi aantal Daens-gezinden aan het graf van de gebroeders Daens.

Het blijkt elk jaar opnieuw een vanzelfsprekendheid dat velen tijd maken

om stil te staan bij ons Daensistisch verleden.

Wouter De Bruyne wilde vooral het woord 'stilte' benadrukken in zijn woordje en de familie De Smedt ondersteunde dit zeker door hun zachte gezangen.

Er werden heel wat bloemstukken neergelegd op het graf, alsook voor Anna Boon en Aloïs De Backer (in Denderhoutem) en Kees Noordermeer in Woensdrecht Nederland.

We verlieten deze plaats van stilte en rust met een hoopvol gevoel en verplaatsten ons naar de St Antoniuskerk waar Lieven en Greetje ons lieten proeven van hun toneelstuk 'Sterkte'.

Aan Daens

*je bent geen voetnoot
in de geschiedenis
geen vraag of wazig beeld
uit een ver verleden*

*maar een teken van tegenspraak
een scherpe kiezel
in de lakschoen
van burgerman en rijke kliek*

*het motto op je sokkel
dat een arbeider vrij en welvarend moet zijn
was een boodschap voor gisteren
de tijd waarin Woeste en zijn kompanen
zedig de ogen sloten
voor een karavaan van kinderen zonder hoop
en aardappeleters met hongerige monden
als weggeplukt bij Permeke*

*het motto op je sokkel
geldt ook nog voor vandaag
de tijd waarin de bedelstaf naast weelde
woont*

*armoe in de buurt van schone schijn
en sluipweg leidt naar
het land van Eden waar
handen spotgoedkoop en lonend zijn*

*sommigen van ons kijken
als een makke kudde toe
zelfgenoegzaam en waanwijs
halen sceptisch de schouders op
en worden eiland naast eiland*

*maar wie je boodschap kent en volgt
wordt rebel en ergernis
roeit met jou als gids
tegen de stroom in
en voegt zich bij de stoet der bozen
betrokken bij het lot
van al wat broos en weerloos is*

- Wouter De Bruyne -

◀ In Nederland – Woensdrecht werd ook een bloemstuk op neergelegd op het graf van Kees Noordermeer.

▲ Pieter Stevens, Elisabeth Hermans, Eva Caudron, Elia Vermeulen, Lieve De Geyter, Wouter De Bruyne, Willy Van Boxstael, Eddy Peremans, Lieven De Bondt
 ▼ Jan De Wilde

POËTISCH-MUZIKALE DAENSWANDELING

Onze zesde poëtisch -muzikale wandeling onder het motto “Als ik liefheb is dat poëzie. Als ik het opschrijf, een poging daartoe” bleek zoals vorige jaren een tegendraads antwoord op een tijdgeest die wordt getekend door lawaai, vluchtigheid, beeldenstroom, en een gebrek aan ademruimte en bezinning. Dat zoveel mensen voor die visie openstaan en een sfeer van aandacht blijven koesteren is hoopvol en bewijst dat stilte of woord en muziek die stilte schragen zinvol zijn en blijven.

Ook dit jaar konden we rekenen op onze recitanten Elia Vermeulen, Lieven De Bondt, Lieve De Geyter en Willy Van Boxstael die gedreven en doorleefd teksten brachten die ons tot inkeer en soms tot rebellie brachten. Ik denk aan de twee gedichten die jullie hier als illustratie daarvan vinden en aan de verzen van de Irakees Rodaan Al Galidi, een scherp observator en criticus van onze samenleving.

Onze musici komen vaak van onder de vleugels van Michaël Ghijs of uit een conservatorium of een academie. We kozen voor verrassing. En dat bleek al uit twee liederen en twee pianostukjes van de excentrieke, vroeger verguisde, maar nu als voorloper van de eenvoud en de ascese aanbeden Erik Satie. Elisabeth Hermans zong speels en burlesk, de piano van Eva Caudron klonk uitgepuurd : weinig noten, veel muziek. Het koor “Dwarsbalk” zong zoals zijn naam het vraagt : tegendraads en solidair. Pieter Stevens bewees met zijn diepe monniksstem dat het gregoriaans gelukkig tijdloos zal blijven en Jan De Wilde bracht als sluitstuk met zijn vaste kompaan Eddy Peremans twee intieme luisterliedjes, authentiek en met warme stem.

Na zes komt zeven, een heilig getal. Zullen we nog even doorgaan ?

◀ Elia Vermeulen

IK BEN NIET BIJZONDER

*Ik ben niet bijzonder,
daar ben ik aan gewend.*

*Ik kan geen truc
die niemand kent.*

*In de stilte van mijn hoofd
bewaar ik geen geheim
dat mij de moeite maakt.*

*Voor mij bestaat zelfs geen recept
omdat mijn vlees naar lucht
en water smaakt.*

*Misschien moet ik maar hopen
dat een mensenhand na duizend jaar
een paar botjes van me vindt en zegt:
'Ik weet niet wat het is geweest,
maar dit was zo te zien
een heel bijzonder beest.'*

Judith Herzberg

Gedicht vertolkt door Elia Vermeulen

VERJAARDAG

*Wat moeten wij voor je verjaardag kopen,
hadden ze gevraagd.*

*Niets, had ze gezegd, ik heb niets nodig,
voor oude mensen zijn geschenken
overbodig.*

*Liever had ze gezegd:
Nodig mij voor een zondagmiddag uit,
voor een etentje bij jullie thuis,
rond drie à vier uur zal ik weggaan,
dan staat voor jullie nog een heel stuk
van de zondag open.*

*Ze had niet gedurfd.
Ze had gezwegen zoals het oude mensen
past.*

*Toen haar dochter rozen bracht
had ze met een trieste glimlach bedankt.*

Firmin van der Poorten

(Uit: De Schreeuw van Munch, 1999)

Gedicht gebracht door Lieve De Geyter

▲ Lieve De Geyter
◀ Elisabeth Heremans –
Piano Eva Coudron
▶ Pieter Stevens

PRIESTER DAENS VREDESLOOP

AALST, ZONDAG 14 NOVEMBER 2021

Het bestuur heeft het evenement omwille van een mogelijke cluster-besmetting binnen de groep vrijwilligers uitgesteld.

De vredesloop werd voor het eerst ingericht op 13 november 2011 door de toen nog erg prille nieuwe atletiekvereniging ALVA (Atletiek Land van Aalst), in samenwerking met Vredeshuis Aalst, 11.11.11 en het Priester Daensfonds

De voorbije negen jaar konden zij telkens een mooie organisatie afleveren. Het bestuur hoopt volgend jaar haar 10de editie te realiseren

Het bestuur v.l.n.r. Guido De Schrijver, Monique Batavia, Rita Mol, Marc Van Rossem, Geert De Brouwer, Geert Verdoodt (voorzitter Alva. niet op de foto) en Stéphan Beeckman.

OPINIE

HET EINDE VAN DE PARLEMENTAIRE DEMOCRATIE?

Wij danken Jozef Cassimons van harte voor zijn 7 bijdragen over de democratie. De beperking van ruimte in ons tijdschrift en ook de stijgende lay-out en drukkosten waren voor ons een dilemma.

Wij hebben de 7 bijdragen verschenen in ons tijdschrift Daens Vandaag 2020 nr1 – 2022 nr3 gebundeld in een PDF bestand aangevuld met twee nieuwe nog niet verschenen hoofdstukken

(2) De vier Gordiaanse knopen
(misschien zijn er meer).

E. Taal is België, België is Taal. (Deel I)

E. Taal is België, België is Taal. (Deel II)

Ben je geïnteresseerd in deze aangevulde PDF versie, stuur een email naar secpriesterdaensfonds@telenet.be en wij zenden u het bestand toe en in de toekomst ook de aanvullende bijdragen van Jozef Cassimons.

DAENSPRIJS DANKZIJ GULLE SCHENKER

Een onvoorwaardelijke fan en volger van Adolf Daens en het Daensisme uit het Nederlandse Woensdrecht, Kees Noordermeer, nam onze vereniging op in zijn testament en liet ons na zijn overlijden in 2020 een niet onbelangrijke som geld na. Het was zijn vurig verlangen om die te besteden aan de naambekendheid van Adolf Daens en om de doelstellingen van het Daensisme levendig te houden bij de jongere generaties.

Groot was onze dankbaarheid en we gingen meteen aan het brainstormen over de mogelijke besteding van dit geld. Een groot deel ervan zal gebruikt worden om het erfgoedproject rond het Daensisme in de Denderstreek mede te financieren. Dit project zal in de loop van 2022 uitgerold worden over de gemeenten waar de kiemen van het Daensisme zijn gelegd

Wie zich tot de jongere generaties wil richten kan niet om de schoolgaande jeugd heen. Omdat de visie van het Priester Daens College nauw aansluit bij die van onze vereniging, leek het ons vanzelfsprekend om een losse vorm van samenwerking op poten te zetten. Al snel kwamen we tot de conclusie dat we een jaarlijkse geldprijs in het leven zouden roepen voor “uitstromers”, leerlingen die na hun laatste schooljaar op het college de weg naar het beroepsleven inslaan of

verder gaan studeren. Per school die deel uitmaakt van Priester Daens College zal 1 leerling in aanmerking kunnen komen voor de prijs.

Restte nog de vraag waaraan een leerling moet voldoen om deze prijs toegewezen te krijgen. Omdat we volop vertrouwen in de bestuurders en de directies van de verschillende scholen, hebben we dit volledig aan hen overgelaten. Het Priester Daensfonds wil zich immers niet bemoeien met het pedagogisch project van de scholen. Daarenboven is de leerlingenpopulatie zo divers (van buitengewoon onderwijs over beroeps, technisch, deeltijds, en algemeen vormend) dat het ons moeilijk leek om hier eenduidige criteria voor vast te leggen. De schooldirecties kozen ervoor om jaarlijks, bij de aanvang van het schooljaar, een thema vast te leggen dat aansluit bij de leefwereld van de jongeren en bij de idealen van Daens. Voor het schooljaar 2021-2022 werd als thema gekozen voor “de zorg voor de ander”. Eerder dan voor een theoretisch of praktisch werkstuk, zal de leerling beoordeeld worden op zijn of haar inzet gedurende het ganse schooljaar voor anderen. Dat kan gaan over medeleerlingen, maar evenzeer over mensen buiten de school.

Wij engageren ons voor minstens 10 jaar om het geld voor deze prijs ter beschikking te stellen. Aan de leerlingen om te bewijzen dat de ideeën van Priester Daens niet achterhaald zijn en dat het Priester Daens College zijn doelstelling om geëngageerde jonge mensen klaar te stomen voor de toekomst waar maakt. Wij houden jullie op de hoogte!

AGENDA

HERDENKING 100STE GEBORTEJAAR FIRMIN VAN DER POORTEN,

Aalst, zondag 6 maart 2022

Om 11u. in de Sint-Annakerk, voorstelling 'Je zingt me'

Aalst, zaterdag 12 maart 2022

Om 15u. in de feestzaal van het stadhuis

Aalst, zaterdag 9 april

Om 20u. in Utopia, Literair-muzikale avond

DAENSDAG 2022

Ninove, zondag 5 juni 2022

Viering om 10 uur in de Abdijkerk.

7DE POETISCH-MUZEKALE DAENSWANDELING

Aalst, zondag 26 juni 2022

Om 16 u. in de Sint Annakerk

HERDENKING AAN HET GRAF VAN ADOLF EN PIETER DAENS

Aalst, zaterdag 1 november 2022,

Om 10 u. bijeenkomst aan de ingang van de stedelijke begraafplaats, Leo de Bethuneelaan

**Blij om
jouw bank te
mogen zijn**

Argenta Derieuw

Leopoldlaan 170/2 - Aalst

